

روز جهانی معلولین

بر اساس بررسی های تخمینی سازمان ملل متحد 500 میلیون معلول در دنیا زندگی می کنند و این رقم همه ساله روبه افزایش است.

بر اساس بررسی های تخمینی سازمان ملل متحد 500 میلیون معلول در دنیا زندگی می کنند و این رقم همه ساله روبه افزایش است.

درگیرها و کشمکشهای ناشی از جنگ در نواحی گوناگون کره زمین؛ گرسنگی؛ امراض و بیماریهای مختلف؛ مصائب و مشقات زندگی در کشورهای در حال توسعه؛ ترافیک و تصادفات حین انجام کار؛ آلودگی محیط زیست و عدم استفاده صحیح از دارو در کشورهای صنعتی همه روز باعث بروز معلولیت های جدید می شود. لذا می بایست پیش زمینه های اجتماعی موجود باشد تا معلولان را قادر سازد به واسطه فرصتهای یکسان برای زندگی و فعالیتهای خود در اجتماع مستقل از موسسات خیریه و نهادهایی از این دست به سر برند. بازپروری معلولان به منظور دستیابی به زندگی مستقل به نحوی که خود مسئول زندگی خویش بوده و به خودکفایی برسند و نیز بتوانند به جامعه بپیوندند از اصول شرافت و وقار انسانی محسوب می شود.

دلیل انتخاب روز سوم دسامبر به عنوان روز جهانی معلولین

روز جهانی معلولین که از سوی سازمان ملل متحد به عنوان اقدامی مشترک از سوی سازمان ملل متحد اعلام شده است زمانی است برای برپایی جشن و ارج نهادن به تجارب و تواناییهای مردمی که با معلولیت های گوناگون دست و پنجه نرم می کنند.

نگاهی اجمالی به تاریخچه روز جهانی معلولین

این روز برای نخستین بار در سال 1992 میلادی به منظور گرامیداشت سالروز تصویب قانون برنامه جهانی در ارتباط با معلولین از سوی مجمع عمومی سازمان ملل متحد اعلام گردید. هدف از این اقدام ارتقاء رشد اذهان عمومی درباره مسائل مربوط به معلولیت های مختلف؛ و افزایش آگاهیهای بوده است که می بایست از مساله پیوستن افراد معلول در تمامی جنبه های سیاسی؛ اجتماعی؛ اقتصادی و فرهنگی زندگی منتج شود. این وضع به همین منوال طی شد تا در سال 1999 شعاری با مضمون (امکان دسترسی برای همه در هزاره جدید) برگزیده شد و سرلوحه امور قرار گرفت. بیش از پانصد میلیون نفر به دلیل نقص در سیستم روحی و مغزی جسمی و حسی از معلولیت رنج می برند. اینان هر کجا که باشند و در هر نقطه ای از دنیا که به سر برند به دلیل موانع ظاهری و یا اجتماعی با محدودیتهایی در زندگی خود مواجه می شوند. در طی بیست سال اخیر کوششهای چشمگیری در شناساندن و معرفی اشخاص معلول به جامعه انسانی صورت پذیرفته است. یکی از مواردی که می توان از آن به عنوان نقطه عطفی در این زمینه نام برد اعلام سال 1981 میلادی به عنوان سال جهانی معلولین است که توسط مجمع عمومی سازمان ملل متحد صورت پذیرفت. در سال بعد (1981) فاصله سالهای 1992 1983 میلادی دهه جهانی معلولین نام گرفت تا کیفیت و شرکت فعالانه و همه جانبه افراد معلول را در زندگی اجتماعی و گسترش و پیشرفت آنها ارتقاء بخشد. قانون برنامه جهانی در ارتباط با معلولین که در سال 1982 توسط مجمع عمومی سازمان ملل متحد به تصویب رسید چارچوبی بین المللی را برای الحاق و انضمام مسائل مربوط به انواع معلولیتها به یک برنامه ریزی ملی را فراهم می آورد. در سال 1993 قوانین استاندارد در زمینه برابر سازی مجالها و فرصتهای زندگی برای افرادی که با انواع معلولیتها دست و پنجه نرم می کنند به قانون مذکور افزوده شد تا به منزله مکمل آن بوده و موجب قوام آن گردد. علیرغم آنکه این قوانین هیچگونه اجباری را برای دولتها بوجود نمی آورند، تلویحا به عنوان تعهدات اخلاقی و سیاسی تلقی می شوند که دولتها می بایست در راه یکسان سازی فرصتهای زندگی برای افراد معلول متقبل شوند. کوتاه سخن آنکه قوانین به اختصار بیان کننده اصول ویژه در مورد مسائلی چون مسئولیت پذیری، اقدام مقتضی و همکاری می باشند. مساله یکسان سازی فرصتها و مجالها برای معلولین هر روز بیش از پیش توجه سازمان ملل متحد را به خود معطوف می نماید. یکی از مهمترین دغدغه ها در این میان به ویژه دسترسی به فناوری جدید، و نیز به محیط فیزیکی می باشد. (مساله streaming) (موج اصلی) نیز حائز اهمیت

مي باشد و عبارت است از: گنجانیدن بعد معلوليت در ارائه رهنمودها و خط مشيهايي كه گستره عظيمي از پيوستاري متشكل از ملاحظات اجتماعي و اقتصادي را در برميگيرد.